בס"ד
"הדף היומי לתולדותנו"

יום **ג**', **כ"ז** ב**שבט** תשס"א (**20** בפברואר)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

היום, **כ"ז** ב**שבט**, בשנת תשי"ג(1953-5713), **ניתקה ברית המועצות** (דאז) **את יחסיה הדיפלומטיים עמנו על רקע עלילת דם שקרית**. טענו הסובייטים כי התגלה ארגון טרוריסטי של רופאים יהודים, הקשורים לארגון ה"ג'וינט", שקשר קשר להתנקש בחייהם של מנהיגים סובייטים חשובים, כולל סטאלין עצמו. בתוך מספר חודשים הפכה המעצמה הקומוניסטית מתומכת נלהבת של ישראל לאחת המתנגדות הבולטות לה.

[ספר המאה]

***

"...ולאהוב את ארצו":

צפת – עיר בגליל העליון, במעלה הר כנען, בגובה 845-900 מ' מעל פני הים. מקור השם אינו ידוע, אולי מלשון **צפה** מפני שהיא צופה על סביבותיה. על-פי פירושים עממיים – ראשי-תיבות של "**צ**בי, **פ**אר, **ת**פארת", או ראשי-תיבות של "**צ**יצית, **פ**אה, **ת**פילין". ראשיתה נעוצה, כנראה, בימי בית שני, ובמרוצת תולדותיה צפת מילאה תפקידים חשובים בתולדות ארץ-ישראל, העם היהודי והדת היהודית. היא נמנית עם ארבע הערים הקדושות (יחד עם חברון, ירושלים וטבריה). עיר הקבלה והמסתורין, ובעבר שימשה מדי פעם כבירת הגליל. רוב תושביה היום הם עולים מארצות שונות שנתיישבו בה אחרי מלחמת-העצמאות. בין האתרים שלה – קריית אמנים.

תולדות העיר: נזכרת לראשונה בכתבי יוסף בן מתתיהו, ברשימת הערים שביצר בגליל לקראת המרד ברומי. אחרי חורבן בית שני ישבו בה משמרות הכהנים לבית יקים ולבית פשחור. בימי המשנה והתלמוד (עד סוף המאה ה-5) ישבו בה תנאים ואמוראים רבים, וצפת נמנתה אז עם המקומות שבהם היו משיאים משואות כדי להודיע על ראשי חודשים ומועדים לקהילות היהודיות בתפוצות. למעשה, אין בידינו ידיעות על תולדות צפת עד שנכבשה בידי הצלבנים. ב-1140 בנו בה הצלבנים מצודה גדולה, שנמסרה ב-1168 להגנתם של "אבירי ההיכל". על-פי עדותו של ר' בנימין מטודלה, שביקר בצפת ב-1170, לא נמצאו בה יהודים בתקופה זו. {ההמשך, בע"ה, מחר} [כל מקום ואתר]

***

לקראת חודש אדר והשבת הראשונה שבו, שבת שקלים:

פרט לתענית אסתר, פורים ושושן-פורים, החלים באדר, מצויינות ארבע שבתות החודש (מהן 2 לפני פורים ו-2 לאחריו) בשם "ארבע הפרשיות", הנקראות בתורה בנוסף לפרשת השבוע; והן: "שבת שקלים", "שבת זכור", "שבת פרה", ו"שבת החודש". החודש כולו עומד בסימן הנס הגדול לאבותינו בחודש אדר, בימי אסתר ומרדכי בשושן הבירה. לזכר אותו נס, קבעו חז"ל: "**מִשנכנס אדר – מרבין בשמחה**".

שבת "פרשת שקלים" חלה בשבת שלפני ראש-חודש אדר או, כמו השנה, כאשר ראש-חודש חל בשבת, אזי הפרשה נקראת בשבת/ראש חודש עצמה. קוראים בה ל'מפטיר' את הפרשה [שמות **ל'** 11-16]: **"...כי תשא את ראש בני ישראל לפקודיהם ונתנו איש כופר נפשו לה' בפקוד אותם, ולא יהיה בהם נגף בפקוד אותם. זה יתנו – כל העובר על הפקודים מחצית השקל בשקל הקודש ... תרומה לה'. כל העובר על הפקודים מבן עשרים שנה ומעלה יתן תרומת ה'. העשיר לא יַרבה והדל לא ימעיט ממחצית השקל לתת את תרומת ה' לכפר על נפשותיכם..."** הסיבה לקריאה זו בפתחו של חודש אדר –בזמן המקדש היו משמיעים באחד באדר על השקלים: כל

יום נעים (עם תפילה לפדיון שבויי ישראל...)

למעוניינים לקבל את הדף, נא התקשרו לטל. 6432843 - 08 (מרדכי)

בס"ד

"הדף היומי לתולדותנו"

יום **ג'**, **כ"ז** ב**שבט** תשס"א (**20** בפברואר)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

אחד מבני ישראל שמלאו לו 20 שנה צריך היה לתרום מדי שנה בשנה לצורך קרבנות הציבור. [יהדות – הלכה למעשה]

יום נעים (עם תפילה לפדיון שבויי ישראל...)

למעוניינים לקבל את הדף, נא התקשרו לטל. 6432843 - 08 (מרדכי)